Nobilis ac Mag.ce Dne

Existimaui me T. D. non mediocriter gratificaturū, si quod nuper paucis attigeram, re diligentius perquisita, accuratius perscribam. Itaq; dedi operam ut non ex uulgi sermonibus, sed ex grauissimorum uirorum, qui fidelem operā reipublicæ christianæ præstant, relatu, rerum nuper in Polonia gestarū statum cognoscerem, quaue ratione factum fuerit, ut, neglecta Domo Austriaca, ab usq; media Gallia aliquis sit repetitus, cuj regni insignia Gens illa, quæ nihil cōmune cum Gallo habebat, deferret. Ad primam eius rei famam ita stupefacti et attoniti hic fuerūt hominū, etiam potentiorum, animi, ut ex longo tempore nihil magis pter omnium expectationem accidisse, nihil christianæ reipub: periculosius euenire potuisse, crederetur. Sane S. D. N. qui oēs Principes, quos Chri religio sibi colligauit, pro suis meritis complecti debet, intelligens quāto cum discrimine conuinctum esset, si tanti regni gubernacula, uel hæreticus, uel cum uirato christianorum hoste confoederatus, susciperet, nihil prius in uotis habuit quam ut Princeps Polonis ex ea familia daretur, quæ iam aliquot seculis aduersus Turcarum tyrannidem se uelut murū pro domo Dei obiecisset, uel si aliter illi uisum esset in cuius manu sūt regna et Imperia, saltem eum designaret qui acerrimus Christiani nōis defensor esset. Hoc itaq; mihi constat, quod Sanctiss.mus in nullam aliā familiam magis respexerit, q̄ in Austriacā. Audio Gallos aperte dicere, se in huius electionis tractatione a Pontificis Legato nūq; fuisse adiutos, Et proinde nihil Pontifici debere. Vnde quantum gratiæ utrinq; reportet haud difficulter quisque colligat. Cæsar offenso est aīo, et altera pars nullum agnoscit beneficiū. Hoc tamen eius S.tas constanter affirmat, se Cardinali Comendono semper dedisse in mandatis, ut Ser.mi Ernesti electionē promoueret, tantoq; magis illud optasse, quod Cæsareæ M.tis res ita maximè iuuari posse crederet, tantiq; regni accessione Austriacos Turcarum impetum non modo sustinere, sed etiam reprimere posse speraret. Si qui uero aliud sentiūt, uel calūniātur non modo contra ueritatē, sed etiā contra ipsam rationem insanire uidentur; liuoreq; occæcati non intelligūt quantum ad tranquillitatē Italiæ retulerit talem dari Polonis regem, qui cum sempiterno illo Christiani nōis hoste nihil cōe haberet. Ego qui multis de causis Austriacæ familiæ